

0601, 10.07.1975.
87

NEVJEROJATNO NEGATIVNA KRITIKA!

Baš me zanima kako bi ne-

Baš me zanima kako bi neki naš pop-glazbenik reagirao da mu kritičar napiše recenziju albuma stilom kojim se, na primjer, Steve Clarke osvrnuo na LP »Chicago VIII« u »New Musical Expressu« od 21. lipnja. Evo što je Clarke, između ostalog, zapisao: »... Gitarist Terry Kath skače na svoju wah-wah pedalu s finesom pijanog Sicilijanca dok gnječi grožđe.« Ili: »Možda bi »Chicago« i »Grand Funk« trebali jednoga dana u međusobnom dvoboju raščistiti koja je grupa doista najgora na svijetu. A obje, usprkos svemu, uspijevaju i pored svoje bljutavosti prodati u Americi velik broj ploča. Prijatelji Britanci, moramo biti ponosni da ništa od ovoga izmeta (Clarke upotrebljava riječ »dreck«) ne dolazi na naše top-liste.«

Dakle, da naš glazbenik doživi ovakvu kritiku, on bi se ili onesvijestio, ili bi potražio drugi posao, ili bi porjurio na sud, ili bi zatražio dozvolu za nabavu vatrenog oružja. Ali, najvjerojatnije, on ni u snu ne bi pretpostavio da ga prije ili kasnije može zateći sudbina koju je, eto, doživjela grupa »Chicago« iz pera Stevea Clarkea.

Domaći pop-glazbenik uopće nije navikao na bilo kakvu kritiku, a da ne govorimo o slučajevima ovako ekstremnog »pljuvanja«, beskompromisnog izjašnjavanja kakvo je u specijaliziranom, etabliranom inozemnom pop-tisku, posebno na stranicama »New Musical Expressa«, odavno postalo stalnom praksom. A na kritiku nije navikao zato što pisci kritika u nas redovito tjeraju jednu užasno pomirbenu maniru, u stilu »nemojte što zamjeriti«, pa ako se recenzent slučajno izlance u malo žešćem tonu, predmet njegove recenzije jednostavno ne može povjerovati svojim očima.

Iz svojeg iskustva znam da kritičar koji pokuša tjerati najoriginalniji najobičniji stav o glazbenom radu pojedine osobe može očekivati slijedeće vrste diskvalifikacije:

a) najjednostavnije, proglašava se nekompetentnom budalom,

b) proglašava se pripadnikom ili glasnogovornikom »klana« za koji povrijeđena strana pretpostavlja da može imati nešto protiv nje,

že imati nešto protiv nje,

c) proglašava se neprijateljem svega što je domaće. S tim u vezi, naziva se »anglofilom«, u smislu ideološke diskvalifikacije, ili mu se prigovara da je napravio najveći prijestup što ga domaći kritičar može napraviti, tj. da »ne pruža benevolentnu podršku našim skromnim počecima«,

d) proglašava se osobnim neprijateljem povrijeđenoga, koji tumači kritičarev stav raznim nevjerojatnim argumentima vrlo privatne naravi, kao na primjer: »on ne voli moju ploču jer ja za ručkom pijem crno vino, a on radije pivo«, ili možda: »dao mi je lošu ocjenu jer zna da je moje najomiljenije godišnje doba ljeto, dočim

se on osjeća neusporedivo ugodnije zimi»,

e) proglašava se budućim invalidom, što je najopasnije, jer nesumnjivo ima osoba spremnih da svoju zahvalnost kritičaru izraze postupkom koji, nakon izvršenja, zahtijeva angažman hitne pomoći.

Na žalost, nakon desetaka negativnih kritika što sam ih do sada udijelio, i koje su mi u određenim krugovima priskrbile nadimak »pljuvator« (na koji sam jako ponosan), još nisam doživio da mi kritizirani glazbenik priđe neopterećen utiskom da sam svoj sud iznio pod uplivom motiva neglazbene naravi.

Ponekad me doista fascinira grčevitost kojom glazbenici brane sebe, pa kada bi se od malih stakalaca svake pojedine predane obrane pokušao sastaviti mozaik zajedničkog stava naše pop i festivalske bratije spram kritike, ispalo bi da negativnoj kritici u domaćem show-businessu mjesta nema. A gdje onda ima?

Dražan VRDOLJAK ●

NOTICE

I još jedna postava grupe »Time«: Topic, Asanović, Divjak, Jelić... Petar Petej vratio se u Jugoslaviju. Odlomci iz telefonskog razgovora: »Kakve su to priče o tebi i Winwoodu?« »Pa, stalno vježbamo zajedno. 'Traffic' su se praktički raspali i sada ćemo vidjeti što će dalje biti.« Vidjet ćemo... Odlomci iz telefonskog razgovora sa Encom Lesićem: »Pa što je s »Indeksima«? O njima ništa ne čujem.« »Što bi bilo, sve je u redu. Najbolje!« Vidjet ćemo... Budući da nam predstoji morska sezona, nije naodmet podsjetiti da se, kao i obično, aktivnosti naših pop-glazbenika usredotočuju na Mediteran, točnije na onaj njegov dio koji nazivamo našim dijelom jadranske obale. Tri najvažnija punkta: Baška Voda, Kaštel-Stari i Pula... Za ljubitelje ljetnih džez-festivala, evo programa »Pescara Jazza«: 11. srpnja, talijanski tradicionalni džez. Od 12. do 14. srpnja: Elvin Jones kvintet, Roland Kirk kvintet, klaviristi Sammy Price, Dorothy Donegan i Art Hodes, Red Norvio trio (G. Duvivier, bas, O. Jackson, bubnjevi), Chet Baker, trio K. Drew, Charles Mingus, Anthony Braxton, Don Cherry, Zoot Sims itd... Sa sigurnošću možemo najaviti da će u Jugoslaviji početkom listopada (Zagreb vjerojatno 5. X) gostovati »Santana«, a do kraja godine zacijelo još netko od velikih imena... »New Musical Express« donosi u svojoj rubrici kratkih vijesti, nazvanoj »Teasers«, i ovo: »Prva jugoslavenska rock-opera, »Gubec Beg«, utemeljena na priči o pobuni hrvatskih seljaka protiv gospostine, iz 16. stoljeća, postigla je velik uspjeh u Zagrebu i sada je planiraju prikazivati u Sovjetskom Savezu. Sve bi bilo u redu da se ta vijest ne pojavljuje s uvodom »Vruće činjenice iz Varšavskog pakta«. »Musical Expressu« bilo bi dobro da nauči nešto o politici, kada se već odlučio baviti stvarima koje nemaju veze s rock-glazbom...